

Dohrmann (FP):

Jeg kan næsten fuldt ud tilslutte mig det, den radikale ordfører gav udtryk for.

Hvad jeg især ønsker at fremhæve, er naturligvis, at de 800 kr. er en engangsforeteelse. Vi er absolut ikke tilhængere af nogen som helst form for forhøjelse af børnetilskuddene. Vi mener, at folk skal betale noget mindre i skat og anvende deres penge til de ting, de i øvrigt finder bedst; om det så er børn eller andre ting, må man selv afgøre.

Men taktikken fra vores side med at tilslutte os ideen om, at man nu forhøjer den skattefri bundgrænse for børnefamilier, er da helt klar. Man vil erindre, at vi også har medvirket til, at pensionisterne fik bundfradraget forhøjet. Lige pludselig er vi jo derhenne, hvor man må sige: ja men nu er så og så mange omfattet af en forhøjet bundgrænse, hvorfor søren tager vi så ikke alle med i stedet for? Der går nok ikke lang tid, inden den bundgrænse, som kommer til næste år for børnefamilier, omfatter alle.

Vi stemmer naturligvis for forslaget.

Albrechtsen (VS):

Da vores ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne gøre nogle bemærkninger om forslaget.

Selv om forslaget er et led i regeringens forlig fra oktober, stemmer vi gerne for det, for det indeholder trods alt en delvis, om end yderst beskeden genopretning af de økonomiske forhold for nogle af de familier, som dette forlig netop ramte, heriblandt også en del børnefamilier, hvor der jo eksempelvis drikkes en del mælk, som det har været bemærket.

Men forslaget skal altså heller ikke gøres til mere end det, det er, nemlig et beskedent og dårligt dækkende plaster på såret for en del af dem, der er ramt. Vi har især bemærket, at forslaget, som det er udformet, vil betyde, at der også foretages en udbetaling til familier, som modtager kontanthjælp; de har også i ganske særlig grad brug for det, så det er jo godt. Men om det faktisk er tilsligt, eller om det skyldes, at netop denne form har været den mest praktiske, vil jeg gerne bede ministeren svare på.

Når tilskuddet, der jo i princippet er kompensation for et fradrag, i 1984 skal udformes på denne specielle måde, vil det være

uhensigtsmæssigt at si bistandsmodtagerne fra. Er det udtryk for noget helt praktisk, eller er det faktisk politisk ment fra regeringens side, som jeg selvfølgelig håber det er, således at man sikrer bistandsmodtagerne, at de ikke igen mister denne, om end beskudne, men absolut højst nødvendige forbedring?

Dette spørgsmål er især interessant, fordi tilskuddet fra 1985 vil blive udbetalt som egentlige fradrag, og det kan være praktisk vanskeligt at udnytte for bistandsmodtagere, hvad ministeren vil være vidende om. Vil man vælge den praktiske løsning, eller vil man finde en metode til at sikre bistandsmodtagerne? Vil de også være med efter 1985?

For det andet vil jeg gerne spørge ministeren, om det princip, der ligger i dette lovforslag om aldersgrænser, også vil blive princippet i den kommende lovgivning. Det har været bemærket også fra anden side, at aldersgrænsen på 10 år kunne forekomme vanskeligt begrundelig.

Jeg vil også stille det spørgsmål, som det er gjort fra anden side, hvorfor der ikke bliver tale om en ydelse for børn, der bliver født i 1984. Er det politiske overvejelser, eller er det praktiske hensyn, som har gjort sig gældende? De måtte vel nok kunne løses, hvis det er de praktiske.

I forlængelse heraf vil vi også gerne vide, om ministeren vil give tilsagn om, at fradraget også fremover vil blive udformet, så provenuet som i år ved udbetaling af en check bliver ens for alle, eller om han planlægger ændringer heri, når den mere blivende ordning skal vedtages, for fradragssystemet inden for skattelovgivningen er jo udformet sådan i dag, at det vil være til hinder for, at det bliver en ligelig udbetaling, sådan som det er i den lov for 1984, der her er tale om.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg for det første sige, at jeg synes, det er meget uheldigt, når nogle har sagt, at disse 800 kr. er et ret latterligt beløb. Jeg er sikker på, at der findes mange mennesker, for hvem beløbet ikke er latterligt. Det svarer jo til en skattepligtig indtægt på ca. 100 kr. om måneden, og det er jo alligevel noget, der er værd at tage med, navnlig i betragtning af nogle af de stigninger i institutionspladser o.lign., som